

هوالبهی - ای زنده به نَفحات وادی ایمن یمن رحمن، آن...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۱۵

هوالبهی

ای زنده به نَفحات وادی ایمن یمن رحمن، آن شمس هدی نیر اعظم ملکوتِ اعلی از افق غیب ابهی ناظر و فائض و مشرق و لائح است چه که از برای کینونت ذاتش و هویت اسماء و صفاتش غروب و افولی و صعود و نزولی و عروج و هبوطی نبوده و نیست لم یزل معطی فیض بوده و خواهد بود. این ظهور و غیاب و ستر و حجاب عبارت از حلول غمام و سحاب است و این به حسب انظار و ابصار این عباد است که گهی محفوظ و مرزوق و دمی مأیوس و محروم است فوا اسفا علینا من هذا الفراق و وا حسرتا علینا من هذا الحجاب الذی احترقت به کبد الآفاق و این نیز نظر به حکمت بالغه الهیه است و لم یطلع بها الا نفسه العالم الخبیر. و چون به نظر دقیق ملاحظه شود بعضی از اسرار صعود مشهود شود یعنی نَفحه ای از آن ریاض به مشام رسد. مثلاً اگر نیر اعظم آفاق دائماً بازغ در دایره نصف النهار گردد جمیع موالید موجوده و ممکنات و اعیان مشهوده محترق و نابود گردد نه بهاری ماند نه گلزاری و نه شجری و ثماری نه تابستانی نه خزانگی نه اردیبهشتی نه آبانی نه طیوری و ذی روحی و انسانی پس واضح است که دلائل حکمت است و البهآء علیک. عبدالبهآء ع

ORIGINAL

AUDIO